

2002.
Inkeri.

nimisen kylän läheltä, Wolchovan joen varrelta, kolme virstaa pohjoiseen päin Vanhan Laatokan linnasta. Lohkare näyttää kuuluneen jonkun lasiastian reunaan, jossa on ollut kulma". Lasi on sinertävä, pinaltaan kellertävä.

61. "Vyön lehtihakanen" -muotoinen, sininen (pronssiruosteen kautta vähän viheriäkin); suora alaosa on vähän litistetyn torven tapainen, jonka molemmissa suissa on vähän karvoja ja raudanruostetta; saatu hautakummusta Shukotinan kylän läheltä 8 virstaa itään päin Sääsijoen suulta.

62. Palasia neljävärtistä villakangasta, sidottuja puulautaselle. Löyd. hautakummusta Podjandebskojen kylän läheisyydessä Syvärin joen varrella ylempänä Ladeinoje Polen kaupunkia.

63. Luupalanen, löyd. arv. kuin edell.

64. Piikivi, latuskainen; 53 mm pitkä ja 35 leveä. Löyd. kuin edellinen.

2002 & 2003.

D.E.D. Europaeuksen "pääasiallisesti hautakummuista Aunuksen kuperniasta Lotinan Pellon kaupungin piirikunnasta ja Uuden Laatukan piirikunnasta Pietarin kupernian puolelta kesällä 1879 löytämät esineet.

Näiden esineiden luettelot ovat kirjassa: Historisk-Etnografiska verifikationer m.m. 1876 - 1885 sivuilla 377 - 385. - Sitzungs-

2003.

Inkeri.

berichte d. gel. est. Ges. 1879. s. 185.

1. Neljätoista saviastianpalaa, joista viisi on reunapalaa; kaikki ovat pistämällä kirjattuja; yhdeksään on sitäpaitsi painettu syviä pyöreitä kuoppia riviin, kuten kivi-kaudella lienee ollut tavallista; ne ovat löydetty Wolchovanjoen varrelta. Näistä on yksi läpimustettunut lohkar löydetty Sääsjoen kanavan pohjalta kts. n:ot 3-10 edempänä ja Sitzungsberichte d. gel. est. Gesell. 1879 s. 185, jonka mukaan Europ. tämän kanavan pohjasta olisi löytänyt koko joukon ihmisen pääkalloja sekä 87 luu- ja kiviesinettä, ikivanhasta suomuta- ja kulttuurikerroksesta ja kolmetoista lohkareta liikkumattomasta ja siis myöskin vanhasta maanpinta-kerroksesta Wolchovan varrelta, kolme virstaa pohjoiseen päin Vanhan Laatukan linnasta.

2. "Joukko piikivilohkareita" (=palasia), nähtävästi jäännöksiä kivikalutehtaasta ja pari kappaletta varsinaiseksi nuolenkärjiksi tehtyjä, yhdessä lohkarissa muinaisaikainen näkinkuoriainen" (nb. sen leima), "löydetty edellisessä numerossa mainittujen kolmetoista savipalalohkareen seurasta Wolchovan joen varrelta kolme virstaa pohjoiseen päin Vanhan Laatukan linnasta. Tämän piikivikalutehtaan eineet ovat Pietarin Yliopiston professorin Inostrantzovin mukaan ~~tuodut~~ ~~työhyi~~

2003.
Inkeri.

- tuodut Tichvinan kaupungin ohitse juoksevasta geologiallisesta maakerroksesta". Numerolapulle taas oli muun muassa kirjoitettu näistä: "Suuren hautakummun alla olleessa pohjamullassa!"
3. Kivinen poikkikirves l. taltta, jossa terän las-
ku on jyrkempi toisella lappeella. Terä kovasti vahingoittunut. Pituus 94 mm, leveys 53 ja pak-
suus liki 24 mm. Löyd. uuden Sääsjoen kanavan *Kts. n:ossa
pohjasta pari sataa askelta Valhowin joen suus- l edellä.
ta itäänpäin. (Sääsjoen kanava on osa Laatokan kanavasta). Samasta paikasta löyd. kaikki seu-
raavat esineet, paitsi n:o 11.
4. Kivikalun kaistale, 86 mm pitkä, korkeintain 15
mm leveä ja 13 paksu. Löyd. = edell.
5. Epäsäännöllinen kivi, 56 mm pitkä, joka tuskin
lienee kivikaluna ollutkaan. Toisella sivulla
on mahdollisesti hiomisen jälkiä.
6. Luuneula l. äimä, 44 mm pitkä. Toisesta päästä
terävä, toisesta taittunut.
7. Neljä rikkinäistä luuasetta, joiden pituus on
175, 148, 105 ja 83 mm. Kahdessa on toisessa
päässä taltanteriä.
8. Luinen keihäänkärki, terästä taittunut. Laidoil-
la näkee sahauksen jälkiä. Pituus 131 mm.
9. Kaksi luukappaletta, toinen 22, toinen 107 mm
pitkä. Luult. osia jonkun eläimen sääriluista.

2003.

Inkeri.

10. Yhdeksän saviruukun kappaletta, ilman ornamentia.

11. Puukappale, 111 mm pitkä, 20 leveä ja noin 9 mm paksu. Löyd. arv. erikseen edellisistä "Laatokan kanavan pohjalta, ollut noin kuusi sylvä paksun hietakerroksen alla ja sen painosta litistynyt litteäksi!"

2004.

Raumo.

Abbotskappa, förärad från Raumo kyrka den 14 December 1879. Ver.B.s. 387. Kh.Exp.II s.321. Denna dyrbara kåpa är af s.k. sarasinä, italienskt (Lucchesiskt?) sidentyg, som imiterar saraseniska mönster. Botten är gul, derpå äro väfda flygande foglar i grönt samt ett språkband med österländsk skrift, hållet af ett rofdjur. Rofdjuret och stjernlika rosetter äro insydda och torde varit röda. Kåpans bård är af två särskilda slag. blått siden af samma härkomst: Det ena visar utan växtornament en örn, som gripit en and, samt ett lejon som rifver en hind; det andra (bottnet skiftar i gredelint med inväfda gula trådor) ett palmartadt träd med en fogel (utbredda vingar och lång stjärt) på hvardera sidan. Dessa sidentyg äro från 13-14:de seklet. (Se Fischbach.Gesch.d.Textilkunst s.121 samt dertill hör Atlas). Kåpans form:

